

kun tekniske forhold, der bør afgøre, hvor rensningsanlægget skal lægges i forhold til det samlede opland og recipienten.

I denne forbindelse kan jeg ikke tillægge reglerne om indkaldelse i § 74, stk. 3, en så vidtrækkende betydning, som flertallets opfattelse giver udtryk for.

Indkaldelsesbestemmelserne kan ikke være eneafgørende, og begrænsende for, hvad der kan gives pålæg om i henhold til § 73 og § 74, stk. 4.

Ud fra det ovenfor anførte finder jeg, at det er med rette, at landvæsenskommissionen har pålagt Burkal kommune at indtræde som medrekurrent i sagen, der ikke længere alene vedrører en kloakering af byerne Lendemark og Bylderup, men den mest hensigtsmæssige kloakering af et samlet opland, der er beliggende såvel i Bylderup som i Burkal kommune.

Kendelse afsiges i overensstemmelse med

flertallets opfattelse, hvorfor den indankede kendelse vil være at ophæve.

Der er herefter ikke grund for overlandvæsenskommissionen til at tage stilling til spørgsmålet, om reale grunde taler for den af landvæsenskommissionens tekniske sagkyndige m. fl. ønskede løsning af kloakspørgsmålet.

Med hensyn til omkostningerne ved overlandvæsenskommissionens behandling af sagen forholdes som nedenfor anført.

Thi eragtes:

Den indankede kendelse ophæves.

Udgifterne ved overlandvæsenskommissionens behandling af sagen afholdes af Burkal kommune og Bylderup kommune med halvdelen hver, at betale senest 15 dage efter modtagen opgørelse fra overlandvæsenskommissionens formand.

Afskriftens rigtighed bekræftes.

*Overlandvæsenskommissionen for Haderslev, Åbenrå-Sønderborg, Tønder og Ribe amter.
Amtshuset, Tønder, den 21. december 1966.*

T. Haarlov.

Kjoller.